

Tu no ets de Solsona si no...

lafotodelpep.org

TuNoEtsDeSolsona si no saps on és la casa on va néixer l'Antonio Ricu

Ca l'Ester

Carrer de Sant Cristòfol 3

Aquesta casa que ara és coneguda com **ca l'Ester**, pel cognom dels rellotgers que hi tenen botiga, la qual havia estat abans una merceria, que va succeir la de vetes i filis **ca la Juani del Solterra**, abans era coneguda amb el nom de **Cal Bombo**, on hi havia hagut la **Barberia Escolà** i on hi va néixer l'**Anton Sanmiguel i Segalà**, que va emigrar a Cuba i va fer fortuna.

Pot ser que l'**Anton Sanmiguel i Segalà** (*Solsona, 4-2-1854 +L'Havana, 8-8-1940) sigui l'origen del nom de l'**Antoni Rico**? **Diria que sí, que ell és l'Antonio Rico real, el de carn i ossos que va marxar a Cuba i va fer fortuna.** Llegiu la seva història i mireu la seva caricatura i, si no és veritat, es ben trobat!

D'aquesta manera explica el Josep Caelles Subirana els seus records d'aquesta casa: "*En aquesta casa hi va néixer l'Anton Sanmiguel Segalà, germà de la meva besàvia, que va emigrar a Cuba i es fer un gran home de negocis. Fins i tot a dia d'avui hi ha un hotel a La Habana que es diu **Hotel San Miguel** (cognom castellanitzat), edifici que van comprar cap a l'any 1913. En una sala d'aquest hotel encara hi ha una foto d'ell penjada.*

*L'Anton Sanmiguel Segalà va ser segrestat cap a l'any 1935 i varen demanar un rescat de 286.000 dòlars, fet documentat pel diari **La Vanguardia** del 09-06-1935.*

LA VANGUARDIA DE HISPANOAMÉRICA

– Pàgina 31 - Domingo 9 de junio de 1935

Del secuestro del millonario Sanmiguel

La Habana. 8-Tres mil agentes de policia repartidos por todos los puntos de esta capital han efectuado inútilmente registros en casas de comercio y casas particulares, para encontrar a los raptos del español don Antonio Sanmiguel.

Ha sido detenido un estudiante acusado de complicidad.

También están detenidos en la prefectura de Policía el abogado del señor Sanmiguel, don Pedro Herrera Sotolongo, el doctor Arturo Ojeda y dos criados del señor Sanmiguel.

Uno de estos criados, apedillado Martínez, era el emisario de los secuestradores; éstos han enviado otro, llamado Modesto Rodríguez, con una carta del señor Sanmiguel dirigida al presidente de la Compañía de Electricidad de La Habana, en la cual pide

Caricatura d'Antonio San Miguel. "El Figaro", 1888

286.000 dólares para pagar su rescate. El señor Sanmiguel añade que se encuentra bastante bien.

Esta carta ha servido para tranquilizar a los habitantes de La Habana que temian la muerte del secuestrado – Fabra

(Exclusivo de «La Vanguardia»), La Habana, 8.- Ha sido puesto en libertad el millonario Sanmiguel, quien ha regresado a su domicilio, y se ha negado a hacer declaraciones, incluso a sus más íntimos amigos. Circula el rumor, que no ha podido ser confirmado hasta ahora, de que el millonario raptado ha sido abandonado por sus secuestradores, cerca de la localidad de San Miguel del Padrón, a unos 15 kilómetros de La Habana -Havas,

(Exclusivo de «La Vanguardia»), La Habana, 8.-La impresión general es de que el millonario Sanmiguel ha sido puesto en libertad sin rescate. Pero se cree que el anciano ha asegurado a los secuestradores que les procuraría los medios de abandonar Cuba sin ser inquietados.

Se cree también que los secuestradores, temiendo ser descubiertos, se apresuraron a abandonar al anciano millonario. Este ha declarado a sus amigos íntimos que sus secuestradores sólo le dieron sopas para comer.

Sanmiguel ha llegado a su casa en el coche de un lechero que le ha recogido del camino de San Miguel del Padrón, donde había sido abandonado.-Havas,

Síntesi biogràfica - Antonio San Miguel i Segalà, Degà dels periodistes cubans i home de negoci.

Va néixer a Solsona, el 4 de febrer de 1854. El 1869 va arribar a Cuba i a l'Havana es va establir de forma definitiva. Es va iniciar en el periodisme com a redactor de *La Discusión* i —en ser condemnat aquest diari pel Tribunal de Imprenta, el 1883, donades les seves posicions polítiques liberals i la seva inclinació a l'autonomisme per a Cuba— va assumir la direcció dels diaris que amb diferents títols van ser-ne la continuació:

La Libertad (1883); **El Palenque, El Tonto, El Tanto, La Protesta** i **El Palique**, (tots aquests el 1884); **La Palanca** (1884-1885); **La Libertad** (1885); i, finalment, **La Lucha**, que va sorgir el 1885 i va veure la llum fins al 1930, considerat un dels més importants diaris de la primera dècada republicana. Per les seves agudes crítiques al sistema colonial espanyol, va patir diverses multes i nombroses amonestacions. Als tallers de *La Lucha* va imprimir, entre 1888 i 1893, valuosos textos d'autors cubans com *A pie y descalzo*, de Ramón Roa, *Episodios de la Revolución Cubana* y *Cromitos cubanos*, de Manuel de la Cruz, i *Des de Yara hasta el Zanjón*, d'Enrique Collazo. A les primeries del segle XX va realitzar profitosos negocis al ram dels ferrocarrils i els tramvies i al cap d'unes dècades posseïa una enorme fortuna. Va participar a la política i a les eleccions de 1908 va obtenir l'acta de Representant per la Coalición Liberal en nom de la província de Pinar del Río. Va col·laborar a **El Figaro** i a **Vida Catalana**, i va arribar a ser el **Degà dels Periodistes Cubans**.

Morí a l'Havana el 8 d'agost de 1940.

